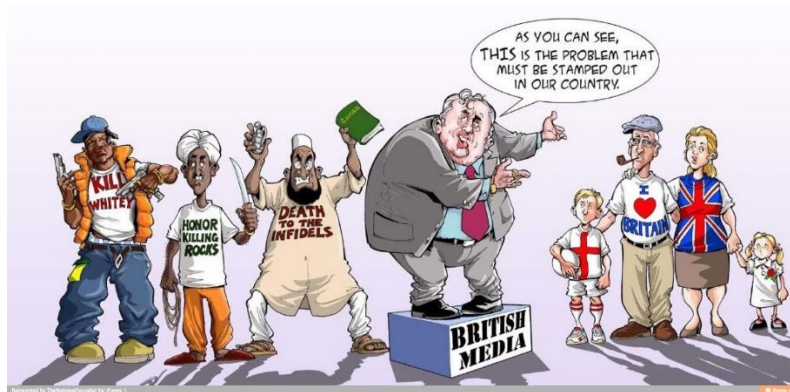

Den globaliserade människan

1930 gav den tyske författaren Robert Musil ut första delen av sitt ofullbordade romanprojekt "Mannen utan egenskaper". Han är en av 1900-talets riktigt stora författare – eller borde åtminstone vara det. Född 1880, död 1942. Nazisterna förbjöd hans texter och när de 1933 kom till makten flydde han till Österrike. När Hitler 1938 proklamerade *Anschluss* vid Heidenplatz i Wien tog han sig vidare till Schweiz.

Jag läste den svenska upplagan, den kom ut i två volymer på 1960-talet. Nu har jag stiftat bekantskap med den första delen igen, därför att jag har en idé om att Ulrich (man får bara veta huvudpersonens förnamn) som karaktär skulle passa utmärkt in i en globaliserad värld. Att han inte har några egenskaper betyder att han inte har några inre övertygelser, inte någon moralisk kompass och inte heller några bestämda värderingar. Han kan anpassa sig till i stort sett vilka livsvillkor som helst. Min vaga minnesbild visade sig stämma rätt bra. Han är alltså inte, vilket ibland hävdas, en av de första moderna människorna utan snarare en av de första postmoderna.

I sin egen tid går Ulrich mot strömmen. Han misslyckas som militär och ingenjör och ägnar sig till slut åt matematiken, som ju av sina utövare inte kräver några som helst moraliska ställningstaganden eller egenskaper, utöver en hög intelligens. Hade Ulrich varit född 1980 hade han motsvarat vår tids ideal.

Musil låter en av Ulrichs vänner beskriva honom som viljekraftig, fördomsfri, modig, uthållig, drivande och klok, men denna uppsättning kunde lika gärna sett helt annorlunda ut – inte olik komikern Groucho Marx klassiska "Those are my principles, and if you don't like them ... well, I have others." För att fortsätta längs samma tanketråd mistänker jag starkt att det är Groucho Marx som inspirerade till pastor Jansson. I revyn *Gröna Hund* säger Hasse Alfredsson "Rösta på pastor Jansson, han har inga bestämda åsikter om någonting". Observera, 1962 är denna totala relativism ännu klandervärd. Så är det inte längre.

En amerikansk statsvetarprofessor verksam i Paris, Patrick Deneen, beskrev för några år sedan i en liten förtvivlad text hur det går till när vår tids Ulrich fostrats fram vid västerländska elituniversitet. <https://www.mindingthecampus.org/2016/02/02/how-a-generation-lost-its-common-culture/>

Han inleder med att beskriva sina studenter som ytterst begåvade och studiekompetenta. De har klarat inträdet till de elituniversitet där Deneen undervisar. De är väluppfostrade och visar respekt för äldre människor. De är socialt skickliga såväl professionellt som i umgänget med sina vänner. De respekterar mångfald, dock utan att ha en särskilt klar uppfattning om vad det är. De är fördomsfria, i synnerhet i offentligheten. De är med andra ord sin generations grädda och när de har utexaminerats kommer de att hamna på toppbefattningar runt om i en globaliserad värld.

Emellertid, Deneens studenter lever i presens och vet ingenting om västerlandets historia. De ser inte sitt eget samhälle och de tillhör ingen grupp som vill någonting särskilt. Framtiden funderar de inte särskilt över, annat än om det gäller deras respektive individuella karriärer. De moraliserar inte över andra människor och är helt resistent mot religiösa grubblerier. Deneen påstår att deras hjärnor i stort sett är tomma och att brottet mot tidigare generationers kunskaper är i det närmaste totalt. De är kulminationen av den västerländska civilisationen, en civilisation som har glömt nästan allting om sig själv. Deneens studenter har fostrats till en total likgiltighet för sin egen kultur.

Standardförklaringen när dagens studenter inte kan någonting är att de får en usel utbildning. Så är det emellertid inte alls, enligt Deneen. Utbildningen syftar till att producera just detta slag av studenter. Den är i gott skick och kör på alla cylindrar. Det är således inte av misstag som den leder till ett slags kulturell amnesi, bristande nyfikenhet och till att vuxna högutbildade människor just inte vet något om västerlandets historia. De lär sig betydelsen av signalord som "kritiskt tänkande", "social rättvisa", "jämställdhet" och "kulturell kompetens", men om man frågar dem om Platon och vem som var hans lärare var, liksom vilken berömd filosof Platon var lärare till, om teodicéproblemet, om Rousseau, Voltaire och upplysningstiden, om franska revolutionen, vem Guy Fawkes var, om Lincolns emancipationsdeklaration 1863 eller snart sagt vad som helst som format den västerländska högkultur som de lever i, kan de kanske slumpmässigt svara på en eller annan fråga men mer är det inte. De känner inga sammanhang, ser inga processer eller mönster och förstår därmed heller ingenting. Deneen skriver:

Våra studenter är resultatet av ett systemiskt engagemang för att producera individer utan ett förflutet och för vilka framtiden är ett främmande land. De är kulturlösa nollor (ciphers) som kan leva varsomhelst och utföra vilket slags arbete som helst, utan att ställa frågor om varför och vad det syftar till, perfekta verktyg för ett ekonomiskt system som hyllar den geografiska, interpersonella och etiska flexibiliteten. Att i en sådan värld ha förvärvat och äga en kultur, en historia, ett arv, ett engagemang för en plats och vissa människor, specifika former av tacksamhet och sociala band, i stället för ett generellt och rotlöst engagemang för "social rättvisa"(syftar på "Social Justice Warriors"), liksom en stark uppsättning etiska och moraliska

normer som hävdar bestämda gränser för vad man borde och bör göra (bortsett från att inte vara fördomsfull), är hinder och handikapp.

Deneens studenter är "know-nothings" och det som gör Deneen förtvivlad är att det inte är något underbetyg åt undervisningen utan just den typen av människor som lämnar universiteten med toppbetyg och som de globala storföretagen efterfrågar. Det är den enda människotyp som kan fungera globalt – autonoma individer som binds till varandra i ömsesidig likgiltighet. De sätter sig inte på tvären men de slåss heller inte för något eller någon. De är helt enkelt idioter, i den grekiska betydelsen "människor som inte inordnar sig i det gemensamma". De har tagit steget från *res publica* (I folkets intresse) till *res idiotica*. Deneen kallar dem för "masters of systematic ignorance". Han skriver också att detta handlar om att vår civilisation med stor iver är i färd med att begå självmord. Historiens slut för studenterna signalerar historiens slut för Västerlandet.

Jag tror att Deneen fångat in den globala personligheten, men historiens slut för Västerlandet? Finns det inget hopp? En motrörelse växer – frågan är bara om den är tillräckligt stark. De jag tänker på är framför allt de identitärer som fått fäste på kontinenten med sitt ickevåldsmotstånd, inspirerat av bland andra Gandhi och Greenpeace. De har förstått att det som de kallar "den gamla högern" har hamnat i en återvändsgränd. Den har ingen lösning utan är en del av problemet.

Det var i förhoppningen om att fånga unga svenskar som jag gav ut Martin Sellners **Identitär!** på svenska. Det som är bokens styrka är redogörelsen för hur ett motstånd ska byggas upp för att få den tysta majoritetens gillande, liksom hur man kan locka medierna till att rapportera. Här finns både misstagen och framgångarna rapporterade och, som ett resultat, receptet på hur unga människor ska försvara det samhälle som deras föräldrageneration med stor iver fraktar till sophögen.

Martin Sellners rapport om erfarenheterna från Österrike verkar emellertid inte få någon respons i Sverige. En utlandssvensk har erbjudit sig att skänka ett antal ex. till *Alternativ för Sverige*. Jag har kontaktat dem vid två tillfällen med erbjudandet, men inte ens fått något svar. Systemmedia har givetvis inte recenserat och inte heller har Bibliotekstjänst köpt in några ex. Det är till och med så att Adlibris har med boken i sitt utbud men anger den som "tillfälligt slut". Jag har skrivit till dem fyra gånger och påpekat felet, men de har varken svarat på mina mail eller korrigerat felaktigheten. Jag kan inte se det som något annat än en medveten motståndshandling. En tidning har recenserat boken, Nya Tider. Som avslutning nedan ett utdrag ur Åke Blomdahls helsidesanmälan. Det låter ju bra men bryr sig svenska studenter och andra ungdomar om att deras land tas ifrån dem? Det verkar inte så. De verkar ha noll koll på vad som pågår.

Europeiskt självförakt, "vit skuld" och defaitism skall bytas mot etniskt europeiskt självförtroende och livsvilja. Familjen, kulturarvet, historien, traditionerna och framför allt en levande nyskapande tysk och europeisk kultur är vad den identitära högern kämpar för. Resultat och delmål kommer att vara att folkutbytet bromsas och slutligen stoppas. Främlingar som inte vill assimileras i majoritetskulturen ska uppmuntras att återvändra. "Mångkulturen" kommer att bli en historisk parentes.

Karl-Olov Arnstberg

<https://morklaggning.wordpress.com/2018/11/19/den-globaliserade-manniskan/>

Alla texter är © på denna blogg. Det är tillåtet att sprida texterna under förutsättning att ni alltid länkar till källan här på bloggen.